

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theodulo. 53.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

causa obeuntur, Nam mos sæpè in legem transit. Quædam autè abstinentia est, quæ ex odio atque vitioso affectu ortum trahit. Quædam rursus est, quæ ad maiorum ac sublimiorum virtutum studium atque exercitationem contingit. Si postremam hanc sequeris, reprehensione caret ieiunium. Si autem execrandæ Manichæi ac Marcionis partis es, nemo ex nostro grege cibum tecum sumet: utpotè qui Christi legem corrupas, ac bona tanquam mala despicias & asperneris.

Theodulo. 53.

Amos. 2. Nudus fugiet in illa die, ait Propheta. Quibus quidem in verbis, si cum sensum spectes, qui prima fronte se offert, ea, quæ in Domini passione contigerunt, prospicit, eumque, qui nudus profugit, significat, *Mar. 14.* hoc est qui sindone coopertus ad nudum, carnificum Domini sæuitiam, relicta ipsis sindone, effugit. Si autem abditum & abstrusum sensum consideres, eum designat, qui tenuis, & à superuacaneorum rerum studio & cupiditate alienus, ac sarcinarum corporis expers est, nec quicquam habet, quod ei, quominus hinc ascendat, impedimento sit: verum leuis & expeditus à rerum mortalium fæce abscedit, atque ad eam vitam, quæ ab interitu remota est, quasi additis alis euolat.

Theologio Scholastico. 54.

Deorum mater. Quæris ex me, quidnam amplius, aut quidnam alienum à nostra religione sentiant variis erroribus laborantes, ac multorum deorum cultores Gentes, quod Deorum matrem scriptis suis statuât, cum nos quoque Dei matrem credamus. Audi ergo breuiter, quæ te sincero animo intelligere cupio. Gentiles Deorum suorum, & quidem summorum, matrem eiusmodi agnouerunt, quæ ex libidine ac nefandis affectibus & conceperit, & pepererit; quæque, ut huiusmodi Deorum mater, nullum lasciuia genus, aut ignorauerit, aut præter-

ιδὴ γὰρ νόμος πολλάκις ὡς ἐξ ἑδιδόται ἔθος. ἢ δὲ καὶ μῦθος συμβαίνει καὶ πάθος. ἢ δ' αὖ πάλιν ἕτερον ὡς πύγμασι τῶν μεγάλων καὶ τοῦ θάματων εἰ ταύτης εἰ τῆς ὑστάτης, ἀκατηγόρητος ἢ νηστεία. εἰ δὲ τῆς ἐδελυκτῆς Μανιχαῖς καὶ Μαρκιανὸς τυγαίεις μελῆδες, εἰ δὲ εἰς σοὶ τῆς ἡμετέρας συστήσεται μάθρας, ὡς τὸν χριστὸν ἀφ' ἀφ' ἑβρόντι νόμον, ἢ ὡς καὶ τὰ χρῆσται παρορῶντι.

Θεοδύλα. 53.

Ο γυνὸς φεῖζεται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, φησὶν ὁ ἀσφάλητος ἀσφάλητος ἰδὴ τὰ ἐν τῷ πάθει τῷ κρείσ συμβάντα ἀσθεαῶν, καὶ τὸν γυνὸν πεφωγῶτα διπλῶν, ὅς σινδὼνα ἀεὶ βεβλημῆδος ὅτι γυνῆς, τὴν πεῖραν τῆς κυριοπῶν ἀπέφυγε, καταλιπὼν αὐτοῖς τὴν σινδὼνα. ἢ δὲ κεκρυμμένη τῆτε ἢ ὡς κεκαλυμμένη ἀφ' ἡμῶν, σημαίνει τὸν ἰσχνὸν ἢ ἀπερίττον, καὶ τῆς βαρῶν τῆς σαρκὸς ἀμύτορον, μηδὲν κώλυμα ὡς τὴν ἐν τῷ αὐτῷ ἀάβασιν ἔχοντα κέρον δὲ ἢ εὐαπάλλακτορ τῆς ὀνητῆς ἀναχρῶντα ἰλύος, ἢ ὡς τὴν ἀφ' ἡρτον ζῶν, πηλὸν ἀπατῆσται.

Θεολογία χολατικῆ. 54.

Τί παλαιὸν ἢ ἀλλόθιον τῆς ἡμετέρας ἔφης θρησκείας δεξάσασιν οἱ πολυπλατεῖς καὶ πολυθεοὶ Ἕλληνες, μητέρας θεῶν ἀναγράφουσι, ὅποτε καὶ ἡμεῖς θεῶν μητέρας πιστεύομεν. ἀλλ' ἐπεὶ τοῖσι συντόμως, ἢ καὶ μαθεῖν σε θελῶ γνησίως Ἕλληνες ἰδὴ τὴν θεῶν αὐτῆς ἢ ὑπᾶτων μητέρας ἐξ ἀκολασίας καὶ ἀρρήτων παθῶν, καὶ συνελήφθησαν καὶ τετοκῆσαν ἐγγνώσασαν, ἢ ἀπραγνείας εἶδος ἢ ἀγνοήσασαν, ἢ ἀπρακτορ καταλιπέσαν, ἢ τε τοιούτων μητέρας. ἢ δὲ ἡμεῖς τῶν σαρκωθέντος θεῶν.